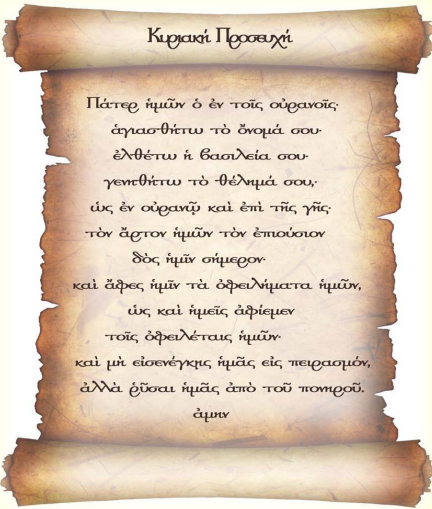

«Παρεμβαίνοντες...»

Τὰ Γλωσσικά μας όχυρά καὶ τὸ ξένο γλωσσικὸ τσουνάμι

Ἐνα σημερινὸ παιδὶ ποὺ θὰ πρωτοπάει στὸ σχολεῖο, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἔχει προδιδασθεῖ κατ' οἶκον, γνωρίζει περισσότερες ἀγγλικὲς παρὰ ἑλληνικὲς, ἀρχαῖες καὶ λόγιες, λέξεις, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ εἶναι ἐν χρήσει καὶ σήμερα.

Καὶ ὅμως μποροῦσε νὰ γνωρίζει πολλές, ἂν εἶχε μάθει κάποιες προσευχές. Τὸ «Πάτερ ἡμῶν» μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνα ἄριστο δείγμα γλωσσικῆς διδασκαλίας. Ὅμοια καὶ ὁ «Ἀκάθιστος Ὑμνος», ποὺ ἦταν ἐπὶ 1.500 χρόνια ὁ οἶονεὶ ἔθνικὸς μας ὕμνος.

Ὅμως, γιὰ λόγους εὐκολίας ἢ γιὰ λόγους κάλπικου προοδευτισμοῦ, ἀποκοπήκαμε ἀπὸ αὐτά, γκρεμίσαμε ὅλα τὰ **Γλωσσικά μας όχυρά** καὶ μάλιστα τὴν ὥρα ποὺ ὀρμοῦσε πάνω μας τὸ **ξένο γλωσσικὸ τσουνάμι**.

Ἡ ἀγγλοπλημμύρα ἔχει κατακλύσει τὰ πάντα, ἔχει εἰσορμήσει στὴν σκέψη καὶ στὸ στόμα τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν νηπιακὴ τους ἡλικία.

Ἡ γλῶσσα, κατὰ μία ἔννοια, εἶναι πατρίδα. Τὴν ἀπαρνηθήκαμε καὶ πνευματικὰ ἐξοριστήκαμε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας.

Παραβλέψαμε τοῦτο τὸ ἰδιαίτερα σημαντικό, ὅτι δηλαδὴ ἕνας λαὸς ποὺ ἀποστρέφεται τὴν γλῶσσα καὶ τὴν γραφὴ του, εἶναι σὰν νὰ διαγράφει τὴν ὑπογραφή του ἀπὸ τὴν Magna Carta τῆς ἀνεξαρτησίας του.

Ὅλη ἡ Ἱστορικὴ μας ὕπαρξη ἦταν –καὶ ἀκόμη εἶναι– κρεμασμένη ἀπὸ μία κλωστή: τὴν γλῶσσα.

Ἄν κοπεῖ –καὶ τώρα μένουν ἐλάχιστες Ἴνες– θὰ πέσουμε στὰ τάρταρα τῆς λησμονιάς.

Θὰ κυκλοφοροῦμε ἀνάμεσα στὰ μνημεῖα, ὅπως οἱ φελλάχοι γύρω ἀπὸ τὶς πυραμίδες καὶ τὴν Σφίγγα.

Θὰ χάσουμε τὴν ἐπαφὴ μὲ ὅ,τι τροφοδοτοῦσε καὶ ὕδροδοτοῦσε τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ καὶ διαμόρφωνε τὸ ὑπερήφανο ἑλληνικὸ ἦθος. Ποὺ δὲν εἶχε καμμία σχέση μὲ τὸν κακῶς ἐννοούμενο σήμερα ἔθνικισμὸ...

Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

8.10.2017 ἐκ. ἡμ.,

† Ὁσίων Πελαγίας καὶ Ταΐσας